

[Lisbet Hindsgaul.]

Opfattelse saa afgjort bryder med de Love, som Ægteskabet og Børnene i Ægteskabet har bygget paa gennem Hundreder af Slægtled, det Troskabsforhold, som trods alle Angreb og al Kritik dog stadig viser det, der er Livets Mening.

Der er mange Omraader i et saa omfattende Lovkompleks, som jeg meget vel kunde have Lyst til at fordybe mig i, men den højtærede Justitsminister kender jo fra tidligere Behandlinger baade i dette og i det andet høje Ting mit Partis Stilling til disse Spørgsmaal. Jeg vil blot lige sige om Barnemoderens Ret til at fortie Barnefaderens Navn, at det har jeg meget stor Sympati for, navnlig efter at jeg har hørt den dygtige Udredning fra Venstres Ordfører, der konstaterede det samme, som jeg maatte formode, at i det overvejende Antal Tilfælde er det en meget let Sag at faa Moderen til at fortælle, hvem der er Fader til hendes Barn, fordi hun har en økonomisk Fordel deraf. Men der er enkelte Tilfælde, hvor det kan være af livsvigtig Betydning, at Moderen fortier Barnefaderens Navn. Det kan være af Hensyn til Barnefaderen, og det er jo en af Kvindens bedste og helligste Egenskaber, at hun i det givne Tilfælde kan vige tilbage for det, der vil skade den, hun elsker. Men det kan ogsaa for Kvinden selv, for hendes Stilling i det sociale Liv, virke totalt ødelæggende, om det gøres officielt, at hun har dette Barn. Derfor finder jeg det rimeligt, at man giver Kvinderne en saadan Frihed; jeg finder det endogsaa stærkt paakrævet.

Der er et andet Punkt i Forbindelse med dette Lovkompleks, som jeg stadig kommer tilbage til, og det er det store, alvorlige Spørgsmaal, hvad vi da vil og kan gøre for at hjælpe det uægtefødte Barn, hvorledes vi kan give dette Barn, der savner den naturlige Gave, som burde være givet ethvert Barn ved Fødselen, nemlig Hjemmet hos Faderen og Moderen, en Støtte, saa at det kan faa den bedst mulige Start i Livet, og endvidere hvorledes det i Fremtiden — for man kan jo ikke blot afvise og afvise — skal kunne lykkes at støtte den ugifte Moder, saa at hun faar Muligheder for at følge det Barns Opdragelse, som det nu engang er blevet hendes Livsopgave at følge. Jeg kan ikke se rettere, end at dette maa koncentrere sig om den økonomiske Side af Sagen, om den økonomiske Støtte, som den ugifte Moder har Krav paa, naar hun gaar ind under sine Forpligtelser. Jeg har tænkt over, hvad der kunde gøres, og der er jo Ekspertes, som tænker meget

klogere og dygtigere end jeg, heldigvis; men for mig staar det saaledes, at der maatte kunne foretages en Udvidelse af Alimentationsbidragene, og at der maaske kunde tilstaa den ugifte Moder en særlig Eftergivelse af Skat; ja, muligvis kunde vi komme til at arbejde med det Forsikringsprincip, som vi fra mit Partis Side atter og atter har understreget som det sundeste. Maaske kan der gennemføres en udvidet Moderskabsforsikring, som kan faa videre Følger end den skarpt afgrænsede Forsikring, man har nu.

Jeg er imidlertid ganske klar over, at det ikke nytter meget, hvad jeg tænker, og hvad jeg siger, og heller ikke, hvad vi tænker og siger i mit Parti, for dette Lovforslag bliver jo gennemført i den nærmeste Fremtid. Men jeg vilde dog tro, at der kunde være et og andet, som kunde ændres, og da jeg formoder, at Lovforslaget gaar i Udvalg, vil jeg paa mit Partis Vegne tilsige et velvilligt Samarbejde.

Gunnar Fog-Petersen: I Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag, § 6, foreslaas det, at en Del af det af Overøvrigheden fastsatte Bidrag, saa meget som er nødvendigt til den bidragydendes eget og Familiens Underhold, sikres ham efter Politimesterens nærmere Bestemmelse. Jeg tror, det er godt at faa en saadan Bestemmelse fastslaaet i Loven, navnlig af Hensyn til de Tilfælde, hvor den bidragydende bor paa Landet og kun har en meget ringe Fortjeneste. Det er saadan i Praksis, at den unge Landarbejder, som kommer til at svare Bidrag til et Barn gennem det offentlige — et Bidrag, som han ganske vist selv har været ude om, men det er en Sag for sig —, er den haardest ramte Mand i Samfundet. Han er faktisk i de fleste Tilfælde fuldkommen handikappet paa sin Løbebane, han er som en Fugl med stækkede Vinger. Alt Haab om, at han skal kunne naa frem til noget som helst her i Livet, er udelukket for ham. Saadan virker det i Praksis i mangfoldige Tilfælde. Saa kan man spørge: ja, men hvordan da med Barnets Moder? Ja, der gælder for saa vidt det samme, og derfor er det det lykkeligste, naar de bliver gift. Men jeg peger altsaa paa, at her er et Hensyn at tage, som nu ifølge Lovforslaget kan tages.

Den Række af Lovforslag, vi behandler, er Forslag, der gælder Undtagelser fra det almindelige i vort Samfund. Det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre, det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds